

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (peti razširjeni senat)

z dne 10. septembra 2020*

„Ničnostna tožba – Uvoz indijskega riža s poreklom iz Kambodže in Mjanmara – Zaščitni ukrepi –
Izvedbena uredba (EU) 2019/67 – Procesno upravičenje – Pravni interes – Zavrnitev
ugovora nedopustnosti“

V zadevi T-246/19,

Kraljevina Kambodža,

Cambodia Rice Federation (CRF) s sedežem v Phnom Penhu (Kambodža),

ki ju zastopajo R. Antonini, E. Monard in B. Maniatis, odvetniki,

tožeči stranki,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo A. Biolan, H. Leupold in E. Schmidt, agenti,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2019/67 z dne 16. januarja 2019 o uvedbi zaščitnih ukrepov v zvezi z uvozom indijskega riža s poreklom iz Kambodže in Mjanmara (UL 2019, L 15, str. 5),

SPLOŠNO SODIŠČE (peti razširjeni senat),

v sestavi S. Papasavvas, predsednik, D. Spielmann, U. Öberg (poročevalec), R. Mastroianni in R. Norkus, sodniki,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

* Jezik postopka: angleščina.

Sklep

I. Dejansko stanje

- 1 Cambodia Rice Federation (CRF) je združenje, ki zagovarja interese industrije riža v Kambodži. V tej tožbi, ki jo je vložilo skupaj s Kraljevino Kambodžo, navaja, da je v obravnavani zadevi tožbo vložilo za svoje člane, ki so vsi akterji te industrije, in za svoj račun.
- 2 Evropska unija državam v razvoju od začetka sedemdesetih let prejšnjega stoletja dodeljuje trgovinske preferencialne v okviru sheme splošnih tarifnih preferencialov.
- 3 Splošni tarifni preferenciali, ki jih Unija dodeljuje nevezavno, so vključeni v samostojno trgovinsko ureditev, zasnovano za spodbujanje držav v razvoju, da zmanjšajo revščino ter spodbujajo dobro upravljanje in trajnostni razvoj, tako da jim prek mednarodne trgovine pomaga ustvarjati dodaten prihodek, kot je to razvidno iz uvodne izjave 7 Uredbe (EU) št. 978/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 732/2008 (UL 2012, L 303, str. 1, v nadaljevanju: Uredba o splošnih tarifnih preferencialih). Torej mehanizem, določen z Uredbo o splošnih tarifnih preferencialih, deluje kot izraz politike Unije na področju razvojnega sodelovanja.
- 4 Unija v okviru Uredbe o splošnih tarifnih preferencialih državam v razvoju omogoča preferencialni dostop do svojega trga v obliki znižanja običajnih dajatev skupne carinske tarife, ki je sestavljena iz splošnega režima in dveh posebnih režimov. Tako imenovani režim „vse razen orožja“ (v nadaljevanju: režim EBA) je posebna ureditev v korist najmanj razvitih držav.
- 5 Da je država upravičena do režima EBA, jo morajo Združeni narodi opredeliti kot najmanj razvito državo (člen 17 Uredbe o splošnih tarifnih preferencialih). Seznam držav upravičenk do režima EBA iz člena 1(2)(c) Uredbe o splošnih tarifnih preferencialih je povzet v Prilogi IV k isti uredbi.
- 6 V skladu z režimom EBA je bil uvoz indijskega riža s poreklom iz Kambodže in Mjanmara (v nadaljevanju: zadevni proizvod) v Unijo na podlagi člena 18(1) Uredbe o splošnih tarifnih preferencialih upravičen do celotne opustitve dajatev skupne carinske tarife.
- 7 Italijanska republika, ki so jo pozneje podprle še druge države članice, je 16. februarja 2018 pri Evropski komisiji vložila zahtevo na podlagi člena 22 in člena 24(2) Uredbe o splošnih tarifnih preferencialih, naj se sprejmejo zaščitni ukrepi v zvezi z zadevnim proizvodom.
- 8 Člen 22(1) Uredbe o splošnih tarifnih preferencialih določa, da če se proizvod s poreklom iz države, upravičene do katerega koli od preferencialnih režimov iz člena 1(2) navedene uredbe, uvaža v količinah in/ali po cenah, ki povzročajo ali lahko povzročijo resne težave za proizvajalce podobnih ali neposredno konkurenčnih proizvodov v Uniji, se lahko za ta proizvod ponovno uvedejo običajne dajatve skupne carinske tarife.
- 9 Komisija je 16. marca 2018 začela zaščitno preiskavo v zvezi z uvozom zadevnega proizvoda, da bi tako zbrala informacije, potrebne za izvedbo poglobljene presoje. Pri tej preiskavi je računala zlasti na sodelovanje kamboške vlade, združenja CRF in nekaterih rižarn izvoznikov iz Kambodže.
- 10 Komisija je ob koncu zaščitne preiskave ugotovila, da se zadevni proizvod uvaža v obsegu in po cenah, ki povzročajo resne težave industriji Unije, zato je s sprejetjem Izvedbene uredbe (EU) 2019/67 z dne 16. januarja 2019 o uvedbi zaščitnih ukrepov v zvezi z uvozom indijskega riža s poreklom iz Kambodže in Mjanmara (UL 2019, L 15, str. 5, v nadaljevanju: izpodbijana uredba) odločila, da se za

uvoz zadevnega proizvoda začasno ponovno uvedejo dajatve skupne carinske tarife. Menila je, da je treba zaščitne ukrepe sprejeti za tri leta, in vzpostavila postopno znižanje stopenj dajatev, ki se uporabljajo.

II. Postopek in predlogi strank

- 11 Kraljevina Kambodža in združenje CRF sta 10. aprila 2019 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.
- 12 Komisija je z ločenim aktom, vloženim v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 28. junija 2019, zoper tožbo vložila ugovor nedopustnosti na podlagi člena 130(1) Poslovnika Splošnega sodišča.
- 13 Kraljevina Kambodža in združenje CRF sta 21. avgusta 2019 predložila stališča glede ugovora nedopustnosti.
- 14 Splošno sodišče je 28. februarja 2020 v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika Komisiji postavilo pisno vprašanje. Komisija je to zahtevo izpolnila v predpisanem roku.
- 15 Kraljevina Kambodža in združenje CRF v tožbi Splošnemu sodišču predlagata, naj:
  - izpodbijano uredbo razglasi za nično;
  - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 16 Komisija v ugovoru nedopustnosti Splošnemu sodišču predlaga, naj:
  - tožbo zavrže kot nedopustno;
  - Kraljevini Kambodži in združenju CRF naloži plačilo stroškov.
- 17 Kraljevina Kambodža in združenje CRF v stališčih glede ugovora nedopustnosti Splošnemu sodišču predlagata, naj:
  - ugovor nedopustnosti zavrne;
  - izpodbijano uredbo razglasi za nično;
  - Komisiji naloži plačilo stroškov.

III. Pravo

- 18 Na podlagi člena 130(1) Poslovnika lahko Splošno sodišče na predlog tožene stranke odloči o nedopustnosti, ne da bi o zadevi odločalo po vsebini. V skladu s členom 130(7) navedenega poslovnika Splošno sodišče čim prej odloči o predlogu ali pa, če to upravičujejo posebne okoliščine, odločanje o predlogu pridrži za končno odločbo.
- 19 Ker je v obravnavani zadevi Komisija predlagala, naj se odloči o nedopustnosti, bo Splošno sodišče odločilo o tem predlogu, ne da bi nadaljevalo postopek, saj meni, da je na podlagi preučitve listin iz spisa dejansko stanje dovolj razjasnjeno.
- 20 Komisija v utemeljitev ugovora nedopustnosti primarno trdi, da Kraljevina Kambodža in združenje CRF ne izpolnjujeta pogojev za procesno upravičenje v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU.

- 21 Najprej, Komisija, ne da bi izrecno zavzela stališče o področju uporabe člena 263, četrty odstavek, PDEU v zvezi s pristojnostjo sodišč Unije za tuje suverene države, Splošnemu sodišču kljub temu predlaga, naj preuči trditve Sveta iz zadeve, v kateri je bila izdana sodba z dne 20. septembra 2019, Venezuela/Svet (T-65/18, brez pritožbe, EU:T:2019:649), in natančneje, očitek, v skladu s katerim naj tretje države ne bi bilo mogoče obravnavati kot „fizično ali pravno osebo“ v smislu člena 263, četrty odstavek, PDEU.
- 22 Dalje, Komisija trdi, da se izpodbijana uredba ne nanaša neposredno na Kraljevino Kambodžo in združenje CRF.
- 23 V zvezi s tem Komisija trdi, prvič, da izpodbijana uredba nima nobenega pravnega učinka za Kambodžo in se torej s pravnega vidika ne more nanašati na Kraljevino Kambodžo in združenje CRF.
- 24 Drugič, tudi če bi izpodbijana uredba lahko povzročila pravne učinke za Kambodžo, naj zaradi nje izvoz indijskega riža iz Kambodže v Unijo ne bi bil niti omejen niti prepovedan. Komisija še dodaja, da je izpodbijana uredba zgolj posledica postopkovnih pogojev, vzpostavljenih z Uredbo o splošnih tarifnih preferencialih, zaradi katerih so bile začasno odpravljene ugodnosti režima EBA. Podrejen konkurenčni položaj in negativni vpliv na dejavnosti izvoza v Unijo, ki bi za Kraljevino Kambodžo in združenje CRF lahko potencialno nastala zaradi izpodbijane uredbe, naj bi bila le splošna očitka v zvezi z dejanskim stanjem.
- 25 Tretjič, po mnenju Komisije so lahko pravni učinki, ki izhajajo iz izpodbijane uredbe, le posledica njenega izvajanja s strani carinskih organov držav članic in bi nastali le na ravni uvoznikov v Uniji, ki pa niso stranke v sporu.
- 26 Četrtyč, Komisija trdi, da izpodbijana uredba zahteva uporabo izvedbenih ukrepov carinskih organov držav članic, zato sama zase in brez izvedbenih ukrepov ne povzroči nikakršnega konkretnega pravnega učinka za Kraljevino Kambodžo in združenje CRF.
- 27 Nazadnje, Komisija trdi, da se izpodbijana uredba ne nanaša posamično na Kraljevino Kambodžo in združenje CRF.
- 28 V zvezi s tem Komisija na prvem mestu trdi, da je izpodbijana uredba splošni akt, za katerega so potrebni izvedbeni ukrepi in ki se enako nanaša na vse dejanske ali potencialne uvoznike zadevnega proizvoda, zato Kraljevina Kambodža in združenje CRF z njo nista individualizirana.
- 29 Na drugem mestu Komisija navaja, da je treba izpodbijano uredbo razlikovati od hibridnih aktov, kot so protidampinške uredbe, s katerimi je zadevni gospodarski subjekt individualiziran, saj ne vsebuje nobene posamične odločitve, ki bi individualizirala Kraljevino Kambodžo in združenje CRF.
- 30 Na tretjem mestu Komisija trdi, da izpodbijana uredba kot splošni akt ne opredeljuje nobene natančne kategorije, na katero bi se nanašala, in dodaja, da nič ne kaže na to, da bi interesi Kraljevine Kambodže in združenja CRF sovpadali z interesi neke kategorije.
- 31 Na četrtem mestu Komisija trdi, da kategorija, na katero bi se izpodbijana uredba nanašala – tudi če bi obstajala – ne bi nujno zajemala Kraljevine Kambodže in združenja CRF, saj nič ne kaže na to, da bi ta država in to združenje predstavljala vse interese take kategorije.
- 32 Na petem mestu Komisija trdi, da zgolj dejstvo, da sta Kraljevina Kambodža in združenje CRF sodelovala v preiskavi pred sprejetjem izpodbijane uredbe, še ne povzroči tega, da ju navedena uredba individualizira.
- 33 Podredno Komisija trdi, da Kraljevina Kambodža in združenje CRF nimata nikakršnega individualnega interesa za neposredno izpodbijanje izpodbijane uredbe.

- 34 V zvezi s tem Komisija trdi, da se izpodbijana uredba ne uporablja za ozemlje Kambodže, ampak za ozemlje, na katerem velja skupna carinska tarifa Unije, zato nima nikakršnega zavezujočega pravnega učinka na položaj Kraljevine Kambodže in združenja CRF. Komisija dodaja, da izpodbijana uredba ne preprečuje izvoza indijskega riža s poreklom iz Kambodže v Unijo in kvečjemu povzroča teoretično in prihodnjo splošno dejansko škodo v obliki morebitnega zmanjšanja prodaje. Ker so subjekti v Uniji edini, ki bodo nosili pravne posledice izpodbijane uredbe, naj ta ne bi povzročala nikakršne individualne škode Kraljevini Kambodži niti združenju CRF.
- 35 Kraljevina Kambodža in združenje CRF trditve Komisije izpodbijata.

A. Procesno upravičenje Kraljevine Kambodže in združenja CRF

- 36 Uvodoma je treba opozoriti, da je v duhu Pogodb omogočiti vložitev neposredne tožbe zoper vse določbe s pravnimi učinki, ki jih sprejmejo institucije (glej sodbo z dne 23. aprila 1986, Les Verts/Parlament, 294/83, EU:C:1986:166, točka 24 in navedena sodna praksa). Določbe Pogodb, ki se nanašajo na procesno upravičenje posameznikov, se zato ne smejo razlagati ozko (sodbi z dne 15. julija 1963, Plaumann/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, str. 222, in z dne 11. julija 1996, Métropole télévision in drugi/Komisija, T-528/93, T-542/93, T-543/93 in T-546/93, EU:T:1996:99, točka 60).
- 37 Unija je namreč skupnost, ki temelji na pravu, saj se ne države članice ne institucije ne morejo izogniti nadzoru skladnosti svojih aktov s Pogodbama, s katerima je bil uveden celovit sistem pravnih sredstev in postopkov, ki Sodišču Evropske unije omogoča presojanje zakonitosti aktov institucij (glej v tem smislu sodbo z dne 23. aprila 1986, Les Verts/Parlament, 294/83, EU:C:1986:166, točki 23 in 24).
- 38 To načelo učinkovitega sodnega varstva je splošno načelo prava Unije, ki izhaja iz skupnih ustavnih tradicij držav članic in je potrjeno tudi v členu 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (sodbi z dne 27. junija 2013, Agroconsulting-04, C-93/12, EU:C:2013:432, točka 59, in z dne 5. novembra 2019, ECB in drugi/Trasta Komerčbanka in drugi, C-663/17 P, C-665/17 P in C-669/17 P, EU:C:2019:923, točki 55 in 56).
- 39 V skladu z ustaljeno sodno prakso je dopustnost tožbe, ki jo vloži fizična ali pravna oseba zoper akt, ki ni naslovljen nanjo, na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU pogojena s tem, da se ji prizna procesno upravičenje, ki obstaja v dveh primerih. Na eni strani je tako tožbo mogoče vložiti, če se ta akt na navedeno osebo neposredno in posamično nanaša. Na drugi strani lahko taka oseba vloži tožbo zoper predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov, če se nanjo neposredno nanaša (glej sodbo z dne 17. septembra 2015, Mory in drugi/Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, točki 59 in 91 ter navedena sodna praksa; sklep z dne 12. januarja 2017, Amrita in drugi/Komisija, C-280/16 P, neobjavljen, EU:C:2017:9, točka 33 in navedena sodna praksa, ter sodbo z dne 13. marca 2018, European Union Copper Task Force/Komisija, C-384/16 P, EU:C:2018:176, točka 32 in navedena sodna praksa).
- 40 V zvezi s tem je treba poudariti, da se akti o uvedbi zaščitnih ukrepov lahko neposredno in posamično nanašajo na fizične ali pravne osebe, ki lahko dokažejo, da so bile navedene v aktih Komisije, ali tiste, na katere se nanašajo predhodne poizvedbe (glej po analogiji sodbo z dne 21. februarja 1984, Allied Corporation in drugi/Komisija, 239/82 in 275/82, EU:C:1984:68, točke od 10 do 12; glej tudi sodbi z dne 28. februarja 2019, Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, točki 73 in 79 ter navedena sodna praksa, in z dne 13. septembra 2013, Huvis/Svet, T-536/08, neobjavljena, EU:T:2013:432, točka 25 in navedena sodna praksa).
- 41 Čeprav se sodna praksa, navedena v točki 40 zgoraj, nanaša na uredbe o uvedbi protidampinških dajatev, je upoštevna tudi v obravnavani zadevi. Razsojeno je namreč že bilo, da je treba pogoj, v skladu s katerim lahko oseba vloži tožbo zoper uredbo le, če se nanjo nanaša ne le neposredno, ampak tudi posamično, razlagati z vidika pravice do učinkovitega sodnega varstva, ob upoštevanju različnih okoliščin, s katerimi je tožeča stranka individualizirana (glej v tem smislu sodbe z dne

25. julija 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Svet, C-50/00 P, EU:C:2002:462, točka 44; z dne 1. aprila 2004, Komisija/Jégo-Quéré, C-263/02 P, EU:C:2004:210, točka 36, in z dne 28. aprila 2015, T & L Sugars in Sidul Açúcares/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, točka 44).

- 42 Poleg tega se lahko v skladu s sodno prakso uredbe, ki določajo zaščitne ukrepe, čeprav imajo po svoji naravi in področju veljavnosti normativni značaj v smislu, da se uporabljajo za vse zadevne gospodarske subjekte, posamično nanašajo na nekatere fizične ali pravne osebe zaradi njihovih posebnih značilnosti ali dejanskega položaja, po katerem se razlikujejo od vseh drugih oseb (glej sodbo z dne 10. aprila 2003, Komisija/Nederlandse Antillen, C-142/00 P, EU:C:2003:217, točka 65 in navedena sodna praksa, ter sklep z dne 30. aprila 2003, VVG International in drugi/Komisija, T-155/02, EU:T:2003:125, točki 40 in 41 ter navedena sodna praksa; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 17. januarja 2002, Rica Foods/Komisija, T-47/00, EU:T:2002:7, točki 34 in 36). Za uredbo, s katero so uvedeni zaščitni ukrepi, je zato mogoče tako kot za uredbo o uvedbi protidampinških dajatev šteti, da je hibridna.
- 43 Ker Kraljevina Kambodža in združenje CRF nista naslovnika izpodbijane uredbe, je treba vprašanje, ali gre za fizični ali pravni osebi, na kateri se izpodbijana uredba neposredno in posamično nanaša, preučiti ob upoštevanju teh načel.

1. Kraljevina Kambodža

a) Pojem „fizična ali pravna oseba“ v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU

- 44 Komisija je v odgovor na vprašanje, ki ji ga je Splošno sodišče postavilo v okviru ukrepov procesnega vodstva, potrdila, da zoper tožbo, ki jo je vložila Kraljevina Kambodža, ne uveljavlja izrecno ugovora nedopustnosti, ki bi temeljil na pojmu „fizična ali pravna oseba“ v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU. Vendar je hkrati navedla, da je vprašanje dopustnosti zadeve pred Splošnim sodiščem vprašanje javnega reda, ki bi ga bilo treba, če je to primerno, preučiti po uradni dolžnosti.
- 45 V zvezi s tem je treba spomniti, da je cilj člena 263, četrti odstavek, PDEU zagotoviti ustrezno sodno varstvo vsem fizičnim ali pravnim osebam, na katere se akti institucij Unije neposredno in posamično nanašajo (sodba z dne 10. junija 2009, Poljska/Komisija, T-257/04, EU:T:2009:182, točka 53, in sklep z dne 10. junija 2009, Poljska/Komisija, T-258/04, neobjavljen, EU:T:2009:183, točka 61).
- 46 Določbe člena 263, četrti odstavek, PDEU je treba razlagati teleološko (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 1963, Plaumann/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, str. 222), kar pomeni, da bi bila načelna izključitev tretjih držav iz sodnega varstva, dodeljenega na podlagi tega člena, v nasprotju z njegovim ciljem.
- 47 Poleg tega, čeprav tretje države ne morejo zahtevati priznanja procesne sposobnosti, kakršno državam članicam podeljuje sistem Unije, pa imajo vsaj enako procesno sposobnost, kot jo ta sistem priznava pravnim osebam (sodba z dne 10. junija 2009, Poljska/Komisija, T-257/04, EU:T:2009:182, točka 52, in sklep z dne 10. junija 2009, Poljska/Komisija, T-258/04, neobjavljen, EU:T:2009:183, točka 60; sklepni predlogi generalnega pravobranilca M. Poiaresa Madura v zadevi Poljska/Svet, C-273/04, EU:C:2007:361, točka 40).
- 48 Tako je bilo že razsojeno, da lahko subjekt, če ima pravno osebnost, načeloma vloži ničnostno tožbo na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU (glej v tem smislu sklep z dne 1. oktobra 1997, Regione Toscana/Komisija, C-180/97, EU:C:1997:451, točke od 10 do 12, in sodbo z dne 22. novembra 2001, Nederlandse Antillen/Svet, C-452/98, EU:C:2001:623, točka 51).

- 49 Poleg tega niti člen 263, četrti odstavek, PDEU niti nobena druga določba primarnega prava ne izključujeta tretjih držav iz pravice do vložitve ničnostne tožbe (glej v tem smislu sodbi z dne 16. julija 2014, *National Iranian Oil Company/Svet*, T-578/12, neobjavljena, EU:T:2014:678, točka 36, in z dne 18. septembra 2015, *Iran Liquefied Natural Gas/Svet*, T-5/13, neobjavljena, EU:T:2015:644, točka 48).
- 50 Ker torej besedilo Pogodb ne vsebuje izključitve, tretji državi, ki ima pravno osebnost po mednarodnem in nacionalnem pravu, ni mogoče preprečiti, da akt Unije izpodbija pred Splošnim sodiščem, če so izpolnjeni pogoji iz člena 263, četrti odstavek, PDEU.
- 51 Izraz „vsaka fizična ali pravna oseba“ iz člena 263, četrti odstavek, PDEU je torej treba razumeti tako, da zajema tudi države, ki niso članice Unije, kot je Kraljevina Kambodža.

b) Neposredno nanašanje

- 52 Kar zadeva pojem neposrednega nanašanja, je treba ugotoviti, da se sklep, zoper katerega je vložena tožba, na fizično ali pravno osebo neposredno nanaša, če sta izpolnjeni dve kumulativni merili, in sicer, prvič, da ima izpodbijani ukrep neposredne učinke na pravni položaj fizične ali pravne osebe in, drugič, da naslovníkom tega ukrepa, ki so zadolženi za njegovo izvedbo, ne dopušča nobene diskrecijske pravice, saj je ta izvedba samodejna in temelji izključno na ureditvi Unije brez uporabe drugih vmesnih pravil (glej sodbo z dne 4. decembra 2019, *Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Komisija*, C-342/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:1043, točka 38 in navedena sodna praksa).
- 53 V zvezi s tem je treba na prvem mestu spomniti, da je treba pri ugotavljanju, ali ima določen akt pravne učinke, preučiti njegov cilj, vsebino, temelj, področje uporabe, učinke ter pravne in dejanske okoliščine, v katerih je bil sprejet, ne pa njegove narave, oblike, poimenovanja, materialnega nosilca ali njegovega podpisnika (glej sklep z dne 8. marca 2012, *Octapharma Pharmazeutika/EMA*, T-573/10, EU:T:2012:114, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 54 V obravnavani zadevi člen 22(1) Uredbe o splošnih tarifnih preferencialih daje državam članicam in nekaterim tretjim osebam možnost, da Komisijo opozorijo na obstoj okoliščin, zaradi katerih bi bilo treba uporabiti zaščitne ukrepe.
- 55 Z izpodbijano uredbo, ki je bila sprejeta na podlagi člena 22(1) Uredbe o splošnih tarifnih preferencialih, so bili uvedeni zaščitni ukrepi, katerih cilj je omejiti resne težave, ki jih je izvoz indijskega riža s poreklom iz Kambodže povzročil industriji Unije.
- 56 Iz člena 1(1) izpodbijane uredbe je razvidno, da je njen namen začasno ponovno uvesti dajatve skupne carinske tarife za uvoz indijskega riža s poreklom iz Kambodže, ki konkurira podobnim ali neposredno konkurenčnim proizvodom, ki se tržijo v Uniji. V skladu s členom 1(2) izpodbijane uredbe je dajatev, ki se uporablja za indijski riž iz Kambodže, 175 EUR na tono za prvo leto, 150 EUR na tono za drugo leto in 125 EUR na tono za tretje leto od datuma začetka veljavnosti izpodbijane uredbe. Člen 1(3) navedene uredbe določa tudi, kolikšen znesek dajatve se uporabi v primeru prilagoditve dajatve skupne carinske tarife.
- 57 Po informacijah, ki sta jih predložila Kraljevina Kambodža in združenje CRF ter jih Komisija ne izpodbija, pomeni izvoz indijskega riža iz Kambodže v Unijo bistven del skupnega izvoza indijskega riža s poreklom iz Kambodže, in sicer med 50 in 70 %. Komisija je v točki 28 obrazložitve izpodbijane uredbe še pojasnila, da je Kambodža na koncu obdobja preiskave predstavljala 25 % celotnega uvoza zadevnega proizvoda v Unijo. Torej je treba ugotoviti, da lahko izpodbijana uredba bistveno vpliva na gospodarski položaj Kambodže. Komisija je poleg tega v točki 84 obrazložitve izpodbijane uredbe priznala, da je to, da se Kambodži naložijo vse dajatve skupne carinske tarife, otežilo izvoz iz te države.

- 58 Res je sicer, da je bilo že razsojeno, da zgolj dejstvo, da lahko akt vpliva na premoženjski položaj tožeče stranke, ne zadostuje za sklepanje, da se nanjo neposredno nanaša, in da lahko zgolj obstoj specifičnih okoliščin posamezniku, ki trdi, da akt vpliva na njegov položaj na trgu, omogoči, da sproži postopek na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU (sodbi z dne 10. decembra 1969, Eridania in drugi/Komisija, 10/68 in 18/68, EU:C:1969:66, točka 7, in z dne 18. oktobra 2018, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava in drugi/Komisija, T-364/16, EU:T:2018:696, točka 40).
- 59 Splošno sodišče vseeno opozarja, da je bila izpodbijana uredba sprejeta na podlagi Uredbe o splošnih tarifnih preferencialih. Kot je Komisija poudarila v točki 82 obrazložitve izpodbijane uredbe, je glavni cilj Uredbe o splošnih tarifnih preferencialih pomagati državam v razvoju pri njihovih prizadevanjih za zmanjšanje revščine ter spodbujati dobro upravljanje in trajnostni razvoj, tako da se jim pomaga zlasti pri ustvarjanju delovnih mest, industrializacije in dodatnih prihodkov v okviru mednarodne trgovine. Režim EBA pomaga izkoristiti priložnosti za trgovanje najrevnejšim in najšibkejšim državam na svetu, med katere v skladu z Uredbo o splošnih tarifnih preferencialih spada Kambodža, ki so ranljive zaradi nizkega in nediverzificiranega izvoza, zato je najmanj razvitim državam zagotovljen preferencialni dostop do trga Unije v obliki celotne opustitve dajatev skupne carinske tarife.
- 60 Z izpodbijano uredbo je začasno ukinjen preferencialni dostop do trga Unije, do katerega je upravičena Kraljevina Kambodža kot država, navedena v Prilogi IV k Uredbi o splošnih tarifnih preferencialih, v kateri je povzet seznam držav, upravičenih do režima EBA, na katerega je napoteno v členu 1(2)(c) Uredbe o splošnih tarifnih preferencialih. Z uvedbo zaščitnih ukrepov se torej spremenijo tako pravni kot gospodarski pogoji, pod katerimi poteka trženje indijskega riža s poreklom iz Kambodže na trgu Unije. To pomeni, da ta uredba neposredno in bistveno vpliva na pravni položaj Kraljevine Kambodže.
- 61 Izpodbijana uredba torej neposredno povzroči pravne učinke za Kraljevino Kambodžo, saj je Komisija z njo spremenila pravni položaj te države kot države, upravičene do celotne opustitve dajatev skupne carinske tarife.
- 62 Torej je treba zavriniti trditve Komisije v zvezi s tem, da izpodbijana uredba ne povzroči nobenega pravnega učinka za Kraljevino Kambodžo in ne vpliva na izvoz indijskega riža iz Kambodže v Unijo.
- 63 Zavriniti je treba tudi trditve Komisije, da ni neposrednih učinkov na pravni položaj Kraljevine Kambodže, ker se zaščitni ukrepi, uvedeni z izpodbijano uredbo, uporabljajo le za uvoznike s sedežem v Uniji. Čeprav je res, da izpodbijana uredba določa ukrepe, ki se uporabljajo predvsem za navedene uvoznike, ti ukrepi učinkujejo tako, da neposredno vplivajo na kamboško državo, katere gospodarska dejavnost je zaradi uporabe teh ukrepov zanjo, kot je navedeno v točkah 57, 59 in 61 zgoraj, omejena.
- 64 Navedene ukrepe morajo seveda uporabljati uvozniki s sedežem v Uniji, saj se akti, ki jih sprejmejo institucije Unije, načeloma ne uporabljajo zunaj ozemlja Unije. Kljub temu pa lahko zaščitni ukrepi, ki se uporabljajo za gospodarske subjekte, na katere izpodbijana uredba vpliva, te subjekte neposredno zadevajo. Začasna ponovna uvedba dajatev skupne carinske tarife za uvoz zadevnega proizvoda v Unijo namreč pomeni omejitev dostopa do trga Unije za nekatere subjekte, med katerimi je tudi Kraljevina Kambodža, ki so pred tem imeli preferencialni dostop do trga Unije na podlagi posebne ureditve tarifnih preferencialov (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 13. septembra 2018, Almaz-Antey/Svet, T-515/15, neobjavljena, EU:T:2018:545, točka 65).
- 65 Poleg tega je treba opozoriti, da zgolj na podlagi dejstva, da Kraljevina Kambodža ne plačuje tarif, ki se uporabljajo za uvoz indijskega riža iz Kambodže v Unijo, ker te dajatve plačajo uvozniki v Uniji, ni mogoče sklepati, da izpodbijana uredba nima nobenega pravnega učinka na njen položaj (glej v tem smislu in po analogiji sodbi z dne 20. marca 1985, Timex/Svet in Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, točke od 12 do 16, in z dne 3. maja 2018, Distillerie Bonollo in drugi/Svet, T-431/12, v pritožbenem postopku, EU:T:2018:251, točki 61 in 62).

- 66 Na drugem mestu je treba poudariti, da zgolj na podlagi okoliščine, da je za uporabo akta, katerega razglasitev ničnosti se predlaga, treba sprejeti nacionalni izvedbeni ukrep, ni mogoče izključiti možnosti, da se za tožečo stranko šteje, da se zadevni akt nanjo neposredno nanaša, pod pogojem, da država članica, pristojna za njegovo izvajanje, nima nobene samostojne diskrecijske pravice (glej v tem smislu sodbo z dne 5. oktobra 2005, Land Oberösterreich in Avstrija/Komisija, T-366/03 in T-235/04, EU:T:2005:347, točka 29 in navedena sodna praksa).
- 67 Če država članica, zadolžena za izvajanje izpodbijanega akta, nima nobene samostojne diskrecijske pravice, je namreč sprejetje nacionalne odločbe samodejno in šteti je treba, da ima izpodbijana odločba neposredne učinke na pravni položaj tožeče stranke (glej v tem smislu sodbo z dne 10. septembra 2009, Komisija/Ente per le Ville Vesuviane in Ente per le Ville Vesuviane/Komisija, C-445/07 P in C-455/07 P, EU:C:2009:529, točki 45 in 46 ter navedena sodna praksa).
- 68 V zvezi s tem Splošno sodišče meni, da izpodbijana uredba – ob upoštevanju besedila njenega člena 1, od (1) do (3) – državam članicam ne pušča nikakršnega polja proste presoje v zvezi z zadevno obdavčitvijo in ravno zneska dajatve, ki se uporablja za indijski riž s poreklom iz Kambodže (glej v tem smislu sodbo z dne 14. septembra 1995, Antillean Rice Mills in drugi/Komisija, T-480/93 in T-483/93, EU:T:1995:162, točka 63), zato je drugi pogoj za neposredno nanašanje prav tako izpolnjen.
- 69 Zato je treba ugotoviti, da se izpodbijana uredba neposredno nanaša na Kraljevino Kambodžo.

c) Posamično nanašanje

- 70 Kar zadeva pojem posamičnega nanašanja iz člena 263, četrti odstavek, PDEU, je za to, da bi bilo mogoče šteti, da se akt, ki se splošno uporablja in ga je sprejela institucija Unije, posamično nanaša na fizično ali pravno osebo, potrebno, da zadevni akt vpliva na njen pravni položaj zaradi nekaterih njenih posebnih značilnosti ali dejanskega položaja, po katerem se razlikuje od vseh drugih oseb, in jo zato individualizira enako kot naslovnika takega akta (sodbi z dne 15. julija 1963, Plaumann/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, točka 223, in z dne 18. maja 1994, Codorniu/Svet, C-309/89, EU:C:1994:197, točka 20; glej tudi sodbo z dne 10. aprila 2003, Komisija/Nederlandse Antillen, C-142/00 P, EU:C:2003:217, točka 65 in navedena sodna praksa).
- 71 Iz sodne prakse, navedene v točkah od 40 do 42 zgoraj, izhaja, da normativna narava izpodbijanega akta ne izključuje možnosti, da se ta neposredno in posamično nanaša na nekatere zadevne pravne ali fizične osebe (sodba z dne 18. maja 1994, Codorniu/Svet, C-309/89, EU:C:1994:197, točka 19; glej tudi sodbo z dne 28. februarja 2019, Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, točka 72 in navedena sodna praksa, in sodbo z dne 14. septembra 1995, Antillean Rice Mills in drugi/Komisija, T-480/93 in T-483/93, EU:T:1995:162, točka 66).
- 72 Torej v nasprotju s trditvijo Komisije dejstvo, da je namen izpodbijane uredbe ponovno uvesti dajatve skupne carinske tarife za celoten uvoz zadevnega proizvoda v Unijo, še ne pomeni, da *de facto* ni mogoče, da se navedena uredba na nekatere fizične ali pravne osebe posamično nanaša.
- 73 Ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točki 42 zgoraj, je treba zavrnilo tudi trditev, s katero želi Komisija ovreči možnost, da bi bila lahko uredba o uvedbi zaščitnih ukrepov, kakršna je uredba, ki se izpodbija v obravnavani zadevi, podobno kot protidampinške in protisubvencijske uredbe po naravi hibridna.
- 74 Ker so z izpodbijano uredbo uvedeni splošni zaščitni ukrepi, je treba ugotoviti, da se lahko – kot upravičeno trdi Komisija – uporabi za vsako osebo, ki je pripravljena in zmožna izvažati zadevni proizvod v Unijo. Vendar to še ne pomeni, da ta uredba ne more v nekaterih okoliščinah posamično zadevati nekaterih fizičnih ali pravnih oseb, ki zato spadajo v posebej opredeljeno kategorijo.

- 75 Tako lahko dejstvo, da oseba sodeluje v postopku, katerega rezultat je sprejetje akta Unije, to osebo individualizira v razmerju do zadevnega akta – kar nujno pomeni, da ima ta akt zanjo zavezujoče pravne učinke – samo, če so ji z veljavno zakonodajo Unije zagotovljena nekatera procesna jamstva (glej v tem smislu sodbi z dne 4. oktobra 1983, Fediol/Komisija, 191/82, EU:C:1983:259, točka 31, in z dne 17. januarja 2002, Rica Foods/Komisija, T-47/00, EU:T:2002:7, točka 55, ter sklep z dne 14. decembra 2005, Arizona Chemical in drugi/Komisija, T-369/03, EU:T:2005:458, točka 72).
- 76 Poleg tega mora sodno varstvo, do katerega je fizična ali pravna oseba upravičena na podlagi člena 263, četrta odstavka, PDEU, temeljiti na posebnosti položaja te osebe v primerjavi s katero koli drugo zadevno osebo. Tako je za opredelitev oseb, na katere se odločitev o vzpostavitvi zaščitnega ukrepa posamično nanaša, odločilno sodno varstvo, ki ga na podlagi prava Unije uživajo država ali ozemlje in zadevna podjetja, zoper katera je bil zaščitni ukrep sprejet (glej v tem smislu sodbo z dne 11. februarja 1999, Antillean Rice Mills in drugi/Komisija, C-390/95 P, EU:C:1999:66, točka 28).
- 77 Dejstvo, da je Komisija v skladu s posebnimi določbami dolžna upoštevati učinke akta, ki ga namerava sprejeti, na položaj nekaterih fizičnih ali pravnih oseb, prav tako lahko omogoči njihovo individualizacijo (glej v tem smislu sodbo z dne 14. septembra 1995, Antillean Rice Mills in drugi/Komisija, T-480/93 in T-483/93, EU:T:1995:162, točka 67 in navedena sodna praksa).
- 78 V obravnavani zadevi se izpodbijana uredba izrecno in posebej nanaša na Kraljevino Kambodžo. Ta je namreč poimensko navedena v naslovu izpodbijane uredbe kot država, v zvezi s katero se uvedejo zaščitni ukrepi.
- 79 Kar zadeva procesna jamstva, ki jih uživa Kraljevina Kambodža kot država, zoper katero so bili zaščitni ukrepi sprejeti, je treba ugotoviti, da člen 22(4) Uredbe o splošnih tarifnih preferencialih določa, da se na Komisijo prenese pooblastilo, da sprejme delegirane akte za določitev pravil glede postopka za sprejetje splošnih zaščitnih ukrepov, med drugim glede pravic pogodbenic.
- 80 Na tej podlagi je bila sprejeta Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1083/2013 z dne 28. avgusta 2013 o določitvi pravil glede postopka za začasni preključ tarifnih preferencialov in sprejetja splošnih zaščitnih ukrepov v skladu z Uredbo o splošnih tarifnih preferencialih (UL 2013, L 293, str. 16, v nadaljevanju: Delegirana uredba).
- 81 V skladu s postopkovnimi pravili, vzpostavljenimi z Delegirano uredbo, so državi, upravičeni do režima EBA, in „zainteresiranim stranem“, ki so v členu 22(3) Uredbe o splošnih tarifnih preferencialih opredeljene kot tiste strani, ki so vključene v proizvodnjo, distribucijo ali prodajo uvoženih proizvodov s poreklom iz države, upravičene do enega od preferencialnih režimov, in podobnih ali neposredno konkurenčnih proizvodov, priznane nekatere pravice in procesna jamstva.
- 82 Kraljevini Kambodži je bil poleg statusa države, upravičene do režima EBA, priznan tudi status „zainteresirane strani“. Iz točke 19 obrazložitve izpodbijane uredbe je namreč razvidno, da je Komisija kamboško vlado vključila na seznam „zainteresiranih strani“, ki so po razkritju Komisije predložile stališča.
- 83 Delegirana uredba tako določa, da imajo Kraljevina Kambodža kot država, upravičena do režima EBA, in vse druge zainteresirane strani pravico do obvestitve o začetku preiskave in do predložitve popolnega besedila pisne pritožbe (člen 10(2) Delegirane uredbe). Komisija mora v fazi preiskave upoštevati stališča zainteresiranih strani, če so podkrepjena z zadostnimi dokazi (člen 11(2) Delegirane uredbe). Pozneje, ko Komisija sporoči bistvene premisleke, na podlagi katerih je sprejela odločitev, lahko te strani predložijo tudi svoje pripombe, ki jih Komisija upošteva (člen 17(3) in (5) Delegirane uredbe).
- 84 Kraljevina Kambodža kot država, upravičena do režima EBA, in vse preostale zainteresirane strani imajo poleg tega pravico, da na pisno zahtevo dostopajo do dosjeja, ki ga pripravi Komisija po uvedbi preiskave. Lahko se seznanijo z vsemi informacijami v njem in nanje odgovorijo. Njihove pripombe se

upoštevajo, če so zadostno utemeljene (člen 14(2) Delegirane uredbe). V skladu z navedeno uredbo imajo država, upravičena do režima EBA, in zainteresirane strani tudi pravico, da jih Komisija zasliši (člen 15(1) Delegirane uredbe) in da zahtevajo, da posreduje pooblaščenec za zaslišanje (člen 16(1) Delegirane uredbe).

- 85 Kar zadeva aktivno sodelovanje Kraljevine Kambodže v postopku preiskave, ni sporno, da je ta država sodelovala v postopku, v katerem je bila sprejeta izpodbijana uredba. Komisija namreč v točki 19 obrazložitve izpodbijane uredbe napotuje na stališča, ki jih je predložila kamboška vlada kot zainteresirana stran. Točke 34, 41, 52, 72 in 73 obrazložitve izpodbijane uredbe vsebujejo še druga napotila na aktivno sodelovanje Kraljevine Kambodže ali kamboške vlade v preiskavi, ki jo je vodila Komisija.
- 86 Čeprav zgolj aktivno sodelovanje v preiskavi ni zadosten pogoj za presojo posamičnega nanašanja na fizično ali pravno osebo, pa ni neupoštevno. Aktivno sodelovanje tožeče stranke v postopku preiskave, na primer s posredovanjem podatkov in vložitvijo pisnih pripomb, je namreč upošteven element za ugotovitev, ali gre za posamično nanašanje (glej v tem smislu sodbi z dne 16. aprila 2015, *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, točke od 24 do 26, in z dne 11. julija 1996, *Sinochem Heilongjiang/Svet*, T-161/94, EU:T:1996:101, točka 47).
- 87 Kar zadeva potrebo po upoštevanju posledic izpodbijane uredbe za položaj Kraljevine Kambodže, Splošno sodišče ugotavlja, da je iz točk od 56 do 59 zgoraj razvidno, da lahko izpodbijana uredba, ker je z njo začasno opuščena zaščita, do katere je bila upravičena Kraljevina Kambodža v skladu z Uredbo o splošnih tarifnih preferencialih, tej državi – ob upoštevanju velikega obsega njenega izvoza indijskega riža v Unijo – povzroči bistveno gospodarsko škodo.
- 88 Tudi sama Komisija je cilj Uredbe o splošnih tarifnih preferencialih navedla kot razlog za postopno liberalizacijo zaščitnih ukrepov v triletnem obdobju, pri čemer je menila, da bi moralo postopno znižanje stopnje dajatev, ki se uporabljajo, zadostovati za preprečitev poslabšanja gospodarskega ali finančnega položaja industrije Unije (točke od 81 do 85 obrazložitve izpodbijane uredbe).
- 89 Splošno sodišče na podlagi navedenega meni, da se mora Komisija, ko sprejme zaščitne ukrepe in če tega ne preprečujejo okoliščine obravnavane zadeve, pozanimati o negativnih posledicah, ki bi jih njena odločitev lahko imela za gospodarstvo Kraljevine Kambodže kot države, upravičene do režima EBA, in za zainteresirane strani, zato ugotavlja, da je treba to državo in te strani za namene dopustnosti tožbe obravnavati kot omejen krog fizičnih ali pravnih oseb, ki so prepoznane ali jih Komisija lahko prepozna in ki jih je izpodbijana uredba posebej prizadela (glej v tem smislu sodbi z dne 17. januarja 1985, *Piraiki-Patraiki/Komisija*, 11/82, EU:C:1985:18, točki 28 in 31, ter z dne 11. februarja 1999, *Antillean Rice Millsin drugi/Komisija*, C-390/95 P, EU:C:1999:66, točka 25 in navedena sodna praksa).
- 90 Obveznost Komisije, da upošteva poseben položaj Kraljevine Kambodže, je še okrepljena z ugotovitvijo, da je s sprejetjem zaščitnih ukrepov na podlagi člena 26 Uredbe o splošnih tarifnih preferencialih poseženo v svobodo izvoza in da se z navedenimi ukrepi odstopa od te svobode, ki izhaja iz preferencialnega dostopa do trga Unije, ki je bil Kraljevini Kambodži priznan na podlagi Uredbe o splošnih tarifnih preferencialih.
- 91 Kadar sklep zadeva skupino oseb, ki so bile prepoznane ali prepoznavne v času, ko je bil ta akt sprejet, in z merili, lastnimi članom te skupine, se ta akt lahko posamično nanaša na te osebe, ker so del omejenega kroga gospodarskih subjektov, za to pa lahko gre še zlasti takrat, kadar sklep spreminja pravice, ki so jih te osebe pridobile pred njegovim sprejetjem (glej sodbo z dne 27. februarja 2014, *Stichting Woonpunt in drugi/Komisija*, C-132/12 P, EU:C:2014:100, točka 59 in navedena sodna praksa). V obravnavani zadevi Kraljevina Kambodža spada v zaprto kategorijo kot država, upravičena

do režima EBA, prepoznana v izpodbijani uredbi, saj je aktivno sodelovala v postopku, v katerem je bila ta uredba sprejeta, in v zvezi s katero so se za določitev dajatev skupne carinske tarife upoštevale posledice zaščitnih ukrepov.

- 92 Iz točk od 79 do 91 zgoraj je razvidno, da je Kraljevina Kambodža v položaju, po katerem se razlikuje od vseh drugih oseb.
- 93 Ne da bi bilo treba opredeliti, ali je izpodbijana uredba predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov, v smislu druge predpostavke iz sodne prakse, navedene v točki 39 zgoraj, je treba torej ugotoviti, da se ta uredba na Kraljevino Kambodžo posamično nanaša in ima torej ta država procesno upravičenje v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU.

2. Združenje CRF

- 94 Čeprav iz ustaljene sodne prakse izhaja, da v primeru, ko eno in isto tožbo vloži več tožečih strank, po ugotovitvi procesnega upravičenja ene od njih ni treba preučevati še procesnega upravičenja preostalih (glej v tem smislu sodbi z dne 24. marca 1993, CIRFS in drugi/Komisija, C-313/90, EU:C:1993:111, točka 31, ter z dne 9. julija 2007, Sun Chemical Group in drugi/Komisija, T-282/06, EU:T:2007:203, točka 50 in navedena sodna praksa), se je Splošno sodišče zaradi popolnosti odločilo preučiti tudi vprašanje dopustnosti tožbe, ki jo je vložilo združenje CRF.
- 95 Uvodoma je treba opozoriti, da so v skladu s sodno prakso tožbe, ki jih vložijo združenja, dopustne v treh natančno opredeljenih primerih. Gre za, prvič, primer, ko zakonska določba poklicnim združenjem izrecno priznava sklop procesnih sposobnosti, drugič, primer, ko združenje zastopa interese podjetij, ki bi imela sama procesno upravičenje, in, tretjič, primer, ko je združenje individualizirano zaradi vpliva na njegove interese, ki jih ima kot združenje, in zlasti kadar akt, glede katerega se predlaga razglasitev ničnosti, vpliva na njegov pogajalski položaj (glej sklep z dne 30. septembra 1997, Federolio/Komisija, T-122/96, EU:T:1997:142, točka 61 in navedena sodna praksa, in sodbo z dne 15. januarja 2013, Aiscat/Komisija, T-182/10, EU:T:2013:9, točka 48 in navedena sodna praksa).
- 96 V obravnavani zadevi združenje CRF trdi, da je tožbo vložilo za svoje člane in za svoj račun, kar pomeni, da se v bistvu sklicuje na drugo in tretjo predpostavko. Treba je torej opredeliti, ali se izpodbijana uredba neposredno in posamično nanaša po eni strani na združenje CRF, po drugi strani pa na njegove člane.
- 97 Splošno sodišče meni, da je treba na prvem mestu preučiti drugo predpostavko, navedeno v točki 94 zgoraj, torej tisto, po kateri združenje predstavlja interese včlanjenih podjetij, ki bi imela procesno upravičenje.
- 98 Po tej predpostavki procesno upravičenje združenja temelji na ugotovitvi, v skladu s katero ima vložitev tožbe s strani združenja postopkovne prednosti, ker se tako prepreči vložitev velikega števila različnih tožb zoper iste akte, saj združenje nadomesti enega ali več svojih članov, katerih interese zastopa, pri čemer bi lahko ti sami vložili dopustno tožbo (glej v tem smislu sodbo z dne 6. julija 1995, AITEC in drugi/Komisija, od T-447/93 do T-449/93, EU:T:1995:130, točka 60).
- 99 Torej je treba preučiti, ali bi bili člani združenja CRF v položaju, v katerem bi lahko vložili tožbo na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU. Ker ta podjetja niso naslovniki izpodbijane uredbe, je treba preučiti vprašanje, ali se ta nanje neposredno in posamično nanaša.

- 100 Najprej, iz sodne prakse, navedene v točkah od 40 do 42 zgoraj, je razvidno, da ni izključeno, da se uredba, s katero so uvedeni zaščitni ukrepi, čeprav je zaradi svoje narave in splošnosti normativna v smislu, da se uporablja za vse zadevne gospodarske subjekte, lahko neposredno in posamično nanaša na nekatere od njih, med katerimi so pod nekaterimi pogoji zlasti proizvajalci in izvozniki zadevnega proizvoda.
- 101 Takšni akti se lahko neposredno in posamično nanašajo na podjetja, ki proizvajajo in izvažajo indijski riž s poreklom iz Kambodže ter ki se jim na podlagi podatkov v zvezi z njihovo trgovinsko dejavnostjo pripisujejo resne težave, ki so nastale ali bi lahko nastale industriji Unije. To velja za proizvodna in izvozna podjetja, ki lahko dokažejo, da so navedena v aktih Komisije, ali tista, na katera se nanašajo predhodne poizvedbe (glej v tem smislu sodbi z dne 21. februarja 1984, Allied Corporation in drugi/Komisija, 239/82 in 275/82, EU:C:1984:68, točki 11 in 12, in z dne 7. maja 1987, NTN Toyo Bearing in drugi/Svet, 240/84, EU:C:1987:202, točka 5).
- 102 Torej bo Splošno sodišče preučilo predvsem vprašanje procesnega upravičenja združenja CRF v imenu svojih članov, ki jih je Komisija navedla v izpodbijani uredbi ali na katere se je nanašal postopek, v katerem je bila sprejeta izpodbijana uredba.
- a) Neposredno nanašanje na člane združenja CRF, ki so bili prepoznani v postopku ali na katere se je ta nanašal*
- 103 Prvič, poudariti je treba, da iz sodne prakse, navedene v točkah 100 in 101 zgoraj, izhaja, da za neko podjetje ni mogoče šteti, da se uredba, s katero so uvedeni zaščitni ukrepi, nanj neposredno nanaša le zato, ker gre za proizvajalca proizvoda, v zvezi s katerim je treba plačati navedeno dajatev, saj je status izvoznika v tem pogledu bistvenega pomena. Iz te sodne prakse namreč izhaja, da je vzrok za to, da se neka uredba o uvedbi zaščitnih ukrepov na nekatere proizvajalce in izvoznike zadevnega proizvoda neposredno nanaša, zlasti dejstvo, da se jim pripisujejo resne težave, ki so nastale ali bi lahko nastale industriji Unije. Vendar proizvajalec, ki svoje proizvodnje ne izvažata na trg Unije, temveč se omejuje na prodajo na nacionalnem trgu, ne more povzročiti takih težav (glej v tem smislu sodbo z dne 28. februarja 2019, Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, točka 74).
- 104 V obravnavani zadevi je iz točk 8, 35 in 38 obrazložitve izpodbijane uredbe razvidno, da je Komisija navedla, da je prejela trinajst odgovorov na vzorčenje od rižarn izvoznic iz Kambodže. Tri izmed njih so bile sprva izbrane na podlagi največjega obsega izvoza v Unijo. Komisija je na podlagi bolj poglobljene analize in stališč, ki jih je prejela od združenja CRF, dve izvoznici iz Kambodže zamenjala in pojasnila, da je nazadnje na vprašalnik odgovorila ena sama družba izvoznica iz Kambodže. Torej se to, da imajo kamboške družbe, na katere sta se nanašala postopek preiskave in vzorčenje, status izvoznic, ne izpodbija. Komisija ne izpodbija niti tega, da so kamboške izvoznice, ki so bile prepoznane v postopku, v katerem je bila sprejeta izpodbijana uredba, in na katere se ta postopek nanaša, članice združenja CRF. Med njimi je bila družba Amru Rice (Cambodia) Co., Ltd poimensko navedena v izpodbijani uredbi, družba Golden Rice (Cambodia) Co., Ltd pa je odgovorila na vprašalnik, ki ga je poslala Komisija.
- 105 Dalje, trgovinsko ravnanje kamboških izvoznikov je neposredni povod za zahtevo za preiskavo, ki je bila vložena pri Komisiji in ki je privedla do sprejetja izpodbijane uredbe. Poleg tega je iz točk od 62 do 64 obrazložitve izpodbijane uredbe razvidno, da so izvoz proizvodov članov združenja CRF na trg Unije in njihove trgovinske dejavnosti neposredni povod za ugotovitve v zvezi z obstojem resnih težav, ki so nastale industriji Unije.
- 106 Drugič, kar zadeva obstoj učinkov na pravni položaj zadevnih fizičnih ali pravnih oseb, je iz točk od 52 do 62 zgoraj razvidno, da se zaradi izpodbijane uredbe, s katero so ponovno uvedene dajatve skupne carinske tarife za uvoz indijskega riža s poreklom iz Kambodže s strani izvoznikov, včlanjenih

v združenje CRF, v Unijo, spremeni premoženjski položaj navedenih članov. Tako ni sporno, da lahko ponovna uvedba dajatev skupne carinske tarife oteži izvoz v Unijo, kar je Komisija priznala v točki 84 obrazložitve izpodbijane uredbe. Z izpodbijano uredbo se poleg tega spremeni tudi njihov pravni položaj. Z navedeno uredbo se namreč spremenijo pravice, ki so bile kamboškim izvoznikom priznane z Uredbo o splošnih tarifnih preferencialih, v skladu s katero so bili lahko upravičeni do preferencialnega dostopa do trga Unije prek celotne opustitve dajatev skupne carinske tarife.

- 107 Tretjič, ob upoštevanju načel, navedenih v točkah od 63 do 65 zgoraj, je treba zavrni trditev Komisije, da izpodbijana uredba ne vpliva neposredno na pravni položaj izvoznikov, včlanjenih v združenje CRF, ker se z njo uvedeni zaščitni ukrepi uporabljajo zgolj za uvoznike s sedežem v Uniji. Ti ukrepi namreč učinkujejo tako, da neposredno vplivajo na izvoznike, včlanjene v združenje CRF, katerih gospodarska dejavnost je omejena. Dejstvo, da so bile začasno ponovno uvedene dajatve skupne carinske tarife za uvoz indijskega riža s poreklom iz Kambodže v Unijo, je enakovredno omejitvi dostopa do trga Unije izvoznikom, ki so bili prej upravičeni do preferencialnega dostopa do tega trga na podlagi posebnega režima tarifnih preferencialov. Tako zgolj dejstvo, da izvozniki, včlanjeni v združenje CRF, ne plačujejo tarif, ki se uporabljajo za uvoz indijskega riža s poreklom iz Kambodže v Unijo, ker te tarife plačujejo uvozniki, še ne omogoča ugotovitve, da izpodbijana uredba nima nobenega učinka na njihov pravni položaj.
- 108 Četrtrič, na družbo, za proizvode katere veljajo zaščitni ukrepi, se neposredno nanaša uredba o uvedbi takih ukrepov, saj so z njo carinski organi držav članic zavezani, da obračunajo uvedeno dajatev, ne da bi jim bilo prepuščeno kakršno koli polje proste presoje (glej v tem smislu sodbi z dne 25. septembra 1997, Shanghai Bicycle/Svet, T-170/94, EU:T:1997:134, točka 41 in navedena sodna praksa, in z dne 19. novembra 1998, Champion Stationery in drugi/Svet, T-147/97, EU:T:1998:266, točka 31). V obravnavani zadevi je bilo v točkah 66 in 68 zgoraj že ugotovljeno, da izpodbijana uredba naslovnikom, ki so zadolženi za njeno izvedbo, ne pušča nikakršnega polja proste presoje.
- 109 Torej je treba ugotoviti, da se izpodbijana uredba neposredno nanaša na izvoznika, včlanjenega v združenje CRF, ki ga je Komisija navedla v izpodbijani uredbi, ter na izvoznike, včlanjene v združenje CRF, ki so bili prepoznani v postopku, v katerem je bila sprejeta izpodbijana uredba, in na katere se ta postopek nanaša.

b) Posamično nanašanje na člane združenja CRF, ki so bili prepoznani v postopku ali na katere se je ta nanašal

- 110 Kot je bilo že navedeno v točkah 42, od 71 do 77, 100 in 101 zgoraj, normativnost izpodbijane uredbe še ne izključuje možnosti, da se lahko navedena uredba posamično nanaša na nekatera podjetja zaradi nekaterih njihovih posebnih značilnosti, po katerih se razlikujejo od vseh drugih oseb.
- 111 V zvezi s tem je treba najprej pripomniti, da na sodno varstvo podjetij, na katera se zaščitni ukrepi posamično nanašajo, ne more vplivati zgolj okoliščina, da so ukrepi uvedeni s sklicevanjem na državo, in ne s sklicevanjem na posamezna podjetja (glej v tem smislu sodbo z dne 25. septembra 1997, Shanghai Bicycle/Svet, T-170/94, EU:T:1997:134, točka 38). Tako dejstvo, da so zaščitni ukrepi z izpodbijano uredbo naloženi na nacionalni ravni, ne pa s sklicevanjem na navedene izvoznike, samo po sebi ne preprečuje sodnega varstva izvoznikov, včlanjenih v združenje CRF.
- 112 Vsekakor je bilo že razsojeno, da je mogoče proizvajalca izvoznika, ki je v izpodbijani uredbi poimensko naveden, obravnavati, kot da se ta nanj posamično nanaša (glej v tem smislu sodbo z dne 18. oktobra 2016, Crown Equipment (Suzhou) in Crown Gabelstapler/Svet, T-351/13, neobjavljena, EU:T:2016:616, točka 28 in navedena sodna praksa). V obravnavani zadevi je iz točke 104 zgoraj razvidno, da je bila družba Amru Rice (Cambodia) Co. v izpodbijani uredbi poimensko navedena in da je Komisija v postopku vzorčenja in preiskave prepoznala še druge izvoznike, včlanjene v združenje CRF.

- 113 Dalje, kar zadeva procesna jamstva, do katerih so upravičeni člani združenja CRF kot izvozniki iz Kambodže, je treba ugotoviti, da so v skladu s postopkovnimi pravili, vzpostavljenimi z Delegirano uredbo, izvoznikom indijskega riža s poreklom iz Kambodže in „zainteresiranim stranem“ v smislu člena 22(3) Uredbe o splošnih tarifnih preferencialih priznane nekatere pravice in procesna jamstva.
- 114 Tako Delegirana uredba določa, da imajo izvozniki in vse ostale zainteresirane strani pravico, da so obveščeni o začetku preiskave in da se jim dostavi popolno besedilo pisne pritožbe (člen 10(2) Delegirane uredbe). Če želi Komisija opraviti obiske zaradi preverjanja, tudi v tretjih državah, da med drugim preveri evidence izvoznikov, mora dobiti soglasje gospodarskih subjektov, pri katerih se ti obiski opravijo, ter jih obvestiti o vrsti informacij, ki se bodo preverjale in ki jih je treba predložiti (člen 12 Delegirane uredbe). Zainteresiranim stranem se priznajo tudi preostale pravice, pojasnjene v točkah 83 in 84 zgoraj.
- 115 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je iz točke 104 zgoraj razvidno, da ni sporno, da imajo kamboške družbe, na katere se nanaša postopek vzorčenja in preiskave, status izvoznic ter da so te izvoznice članice združenja CRF. Družbo Amru Rice (Cambodia) CO., izvoznico, včlanjeno v združenje CRF, je Komisija tudi poimensko vključila na seznam „zainteresiranih strani“.
- 116 Kar poleg tega zadeva aktivno sodelovanje izvoznikov, včlanjenih v združenje CRF, v postopku, v katerem je bila sprejeta izpodbijana uredba, je iz točk 104 in 115 zgoraj razvidno, da je Komisija izbrala nekatere izvoznike, včlanjene v združenje CRF, ki so sodelovali v postopku vzorčenja in postopku preiskave. Komisija je priznala, da je, kolikor je bilo mogoče, uporabila podatke in stališča, ki so ji jih predložili izvozniki, včlanjeni v združenje CRF, ki so sodelovali v preiskavi (točke 8, 19, 35 in 38 obrazložitve izpodbijane uredbe).
- 117 Dejstvo, da se je Komisija odločila ne upoštevati informacije, ki so ji jih predložila nekatera podjetja, ki so sodelovala v predhodni poizvedbi, ne more omajati možnosti, ki jo imajo ta podjetja, da se sklicujejo na svoje sodelovanje, da bi tako dokazala svojo individualizacijo. Izvozniki, ki so sodelovali v postopku vzorčenja, in tisti, ki so bili prvotno izbrani, so sodelovali v postopku predhodne poizvedbe, Komisija pa je preučila njihov položaj v okviru postopka, v katerem je bila sprejeta izpodbijana uredba. Ta ugotovitev ni omajana s tem, da se je Komisija nazadnje odločila, da informacij, ki so ji jih predložili ti izvozniki, ne bo upoštevala (glej v tem smislu sodbo z dne 11. julija 1996, Sinochem Heilongjiang/Svet, T-161/94, EU:T:1996:101, točka 47).
- 118 Dalje, kar zadeva obveznost, da mora Komisija upoštevati posledice akta, ki ga namerava sprejeti, na položaj proizvajalcev izvoznikov, včlanjenih v združenje CRF, je iz točk 81 in 84 obrazložitve izpodbijane uredbe razvidno, da je Komisija z navedbo, da za Kambodžo ne bi „tri cela leta [...] veljale polne dajatve, kar bi otežilo izvoz, vendar bi lahko v Unijo postopoma izvažala več indijskega riža“, priznala, da bo imela navedena uredba negativne posledice na gospodarski položaj kamboških izvoznikov in na preprostost, s katero lahko izvažajo indijski riž s poreklom iz Kambodže v Unijo. Te posledice je upoštevala tudi pri odločitvi, da bo zadostovalo postopno znižanje stopnje dajatve skupne carinske tarife.
- 119 Nazadnje je treba dodati, da se lahko akt posamično nanaša na fizične ali pravne osebe, zaradi katerih so bili na podlagi podatkov o njihovih trgovinskih dejavnostih uvedeni zaščitni ukrepi (glej v tem smislu sodbo z dne 18. oktobra 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, točka 33 in navedena sodna praksa).
- 120 V obravnavani zadevi je iz točk od 27 do 42, od 61 do 64, od 66 do 68 ter 76 in 77 obrazložitve izpodbijane uredbe razvidno, da je Komisija uporabila številčne podatke Eurostata v zvezi z uvozom s poreklom iz Kambodže, torej uvozom kamboških izvoznih podjetij, in sicer v absolutnem smislu in v smislu tržnih deležev, pri čemer je povečanje tega uvoza izrecno povezala z resnimi težavami, ki so nastale industriji Unije in ki so po mnenju Komisije upravičevale sprejetje zaščitnih ukrepov. Na izvoznika, včlanjenega v združenje CRF, ki je bil v izpodbijani uredbi poimensko naveden, ter

izvoznike, včlanjene v združenje CRF, ki jih je navedla Komisija in na katere se je nanašal postopek vzorčenja in preiskave, se tako izpodbijana uredba posamično nanaša, saj so bili zaščitni ukrepi naloženi na podlagi podatkov v zvezi z njihovo trgovinsko dejavnostjo.

- 121 Ob upoštevanju navedenega je treba šteti, da člani združenja CRF, ki izvažajo indijski riž s poreklom iz Kambodže v Unijo, spadajo v zaprto kategorijo v smislu sodne prakse, saj so bili v izpodbijani uredbi poimensko navedeni in so sodelovali v postopku, v katerem je bila sprejeta navedena uredba, pri čemer so bili podatki v zvezi z njihovo trgovinsko dejavnostjo uporabljeni za to, da so jim bili naloženi zaščitni ukrepi, in so se za določitev dajatev skupne carinske tarife upoštevale posledice navedenih ukrepov zanje. Izpodbijana uredba se torej na ta podjetja posamično nanaša.
- 122 Ugotoviti je torej treba, da ima združenje CRF procesno upravičenje za tiste od svojih članov, ki izvažajo indijski riž s poreklom iz Kambodže v Unijo, na katere se izpodbijana uredba neposredno in posamično nanaša, ne da bi bilo treba preučiti vprašanje procesnega upravičenja tega združenja na individualni podlagi ali v imenu tistih njegovih članov, ki jih Komisija ni navedla ali na katere se postopek, v katerem je bila sprejeta izpodbijana uredba, ni nanašal, ter ne da bi bilo treba opredeliti, ali je izpodbijana uredba predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov, v smislu druge predpostavke iz sodne prakse, navedene v točki 39 zgoraj.

B. Interes Kraljevine Kambodže in združenja CRF za vložitev tožbe zoper izpodbijano uredbu

- 123 Ker je Komisija podredno navedla trditev o neobstoju pravnega interesa Kraljevine Kambodže in združenja CRF, Splošno sodišče opozarja, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso ničnostna tožba fizične ali pravne osebe dopustna le, če ima ta oseba interes za razglasitev ničnosti izpodbijanega akta. Pogoj za tak interes je, da ima lahko razglasitev ničnosti tega akta pravne posledice in da lahko rezultat pravnega sredstva stranki, ki ga je vložila, prinese korist (glej v tem smislu sodbe z dne 17. septembra 2009, Komisija/Koninklijke FrieslandCampina, C-519/07 P, EU:C:2009:556, točka 63; z dne 21. decembra 2011, ACEA/Komisija, C-319/09 P, neobjavljena, EU:C:2011:857, točka 67; z dne 27. februarja 2014, Stichting Woonpunt in drugi/Komisija, C-132/12 P, EU:C:2014:100, točka 67, in z dne 27. februarja 2014, Stichting Woonlinie in drugi/Komisija, C-133/12 P, EU:C:2014:105, točka 54).
- 124 Pravni interes tožeče stranke mora biti obstoječ in dejanski. Ne more se nanašati na prihodnji in hipotetičen položaj. Ta interes mora ob upoštevanju predmeta tožbe obstajati ob vložitvi tožbe, sicer ta ni dopustna, in biti podan do razglasitve sodne odločbe, sicer se postopek ustavi (glej sodbi z dne 17. septembra 2015, Mory in drugi/Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, točki 56 in 57 ter navedena sodna praksa, in z dne 10. aprila 2019, Deutsche Post/Komisija, T-388/11, EU:T:2019:237, točka 48 in navedena sodna praksa).
- 125 Tožeča stranka mora dokazati svoj pravni interes. Če se interes, ki ga uveljavlja tožeča stranka, nanaša na prihodnji pravni položaj, mora ta dokazati, da je poseg v ta položaj že zdaj gotov. Zato tožeča stranka svojega interesa za razglasitev ničnosti izpodbijanega akta ne more utemeljiti s sklicevanjem na prihodnje in negotove položaje (glej sodbo z dne 30. aprila 2014, Hagenmeyer in Hahn/Komisija, T-17/12, EU:T:2014:234, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 126 V obravnavani zadevi Splošno sodišče opozarja, da je bilo že ugotovljeno, da izpodbijana uredba učinkuje tako na gospodarski kot tudi na pravni položaj Kraljevine Kambodže in izvoznikov, včlanjenih v združenje CRF.
- 127 Ker izpodbijana uredba vpliva na dejavnosti Kraljevine Kambodže in združenja CRF, lahko razglasitev ničnosti dajatev skupne carinske tarife, ponovno uvedenih z navedeno uredbo, ki se uporabljajo za uvoz indijskega riža s poreklom iz Kambodže v Unijo, Kraljevini Kambodži in združenju CRF prinese individualno korist.

- 128 Torej je treba ugotoviti, da imata tako Kambodža kot združenje CRF za izvoznike, včlanjene vanj, na katere se je nanašala preiskava, na podlagi katere je bila sprejeta izpodbijana uredba, interes za to, da predlagata razglasitev ničnosti navedene uredbe.
- 129 Sodna praksa, na katero se sklicuje Komisija, te ugotovitve ne omaja.
- 130 Sodišče je namreč v sodbi z dne 21. decembra 2016, Svet/Front Polisario (C-104/16 P, EU:C:2016:973), odločalo o vprašanju uporabe sporazuma o liberalizaciji s strani organov tretje države za geografsko območje, ki je predmet ozemeljskih zahtevkov. Vprašanje se je tako nanašalo na problematiko mednarodnega prava, to je na priznanje meja ozemlja, ne pa na problematiko učinkov uredbe, ki spada na področje trgovinske politike Unije.
- 131 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba ugovor nedopustnosti zavrniti.

Stroški

- 132 V skladu s členom 133 Poslovnika končna sodba ali končni sklep vsebuje odločbo o stroških. Ker ta sklep ni končni, je treba odločitev o stroških pridržati.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (peti razširjeni senat),

sklenilo:

- 1. Ugovor nedopustnosti se zavrne.**
- 2. Odločitev o stroških se pridrži.**

V Luxembourg, 10. septembra 2020.

Sodni tajnik
E. Coulon

V funkciji predsednika
S. Papasavvas